

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1869

Præludium Miraculorum Virginis Philippæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70595](#)

A prandio, ut cibum caperet, crebro (adi num. 51) admonuit, uti Compendium Vitæ Gallicum habet.
t Redi ad Annotata lit. f.

u Præfuit præsul hic ecclesiæ Viennensi testibus Sammarthanis fratribus (a) usque ad annum 1438, quo Bisuntinensis archiepiscopus creatus, ante solemnum ingressum Giaci obiit: interfuit et is, ut idem asserunt, Conciliis Pisano anno 1409 ac Constantiensi ab anno 1415 celebratis. Ast rectius Maupertuyus, qui non archipræsulam Joannem de Nory, verum hujus successorem Joannem de Nante utriusque Conciliorum, in quibus præter hæc verba, Joannes Viennensis (b) ac Joannes episcopus Viennensis, (c) nihil habetur, interfuisse annotat, quod et Sammarthanorum testimonio robatur; ii enim dum Parisiensium præsulum Catalogum exhibent, (d) sequentia scribunt: Joannes de Nant, iv (vide ibidem illius cœnotaphium) ex illustri Gente de Nanto in Burgundia comitatu oriundus, renuntiatur antistes die festo S. Dionysii ix Oct. 1423, quod constat ex veteri Diario manuscripto historia Francor, in quo vocatur Viennensis. Liquebat igitur præsulem hunc utrique synodo ante annum 1423 celebratæ, non vero hujus successorem interfuisse. Obiter hic adverte Martyrologii MS. num. 1 cit. errorem; præsulem enim hunc anno 1451, cum ultra annum 1438 in vixis haud fuerit, etiamnum superstitem facit.

x Quis ille fuerit, divinare non lubet.

y Beatam nostram ædes inhabitasse archiepiscopales et sup. num. 42 observavimus; verum cum archipræsulis mors B. Philippæ obitum diu precesserit, ubinam illa et hera defuncto præsule domicilium haberuerunt? Iutactum id biographus, Compendium, alioquin prætereunt, nec aliunde id eruirur; attamen heram dominam Castellanam alias Vienna a morte fratris incoluisse ædes, suspicor, eique Beatam ad extremum usque diem, quem certo Viennæ obiit, adfuisse autumno.

z Pauperum, mendicorumve receptaculisi.

aa Id est, valetudinariis.

bb Id est, peregrinorum diversorio.

cc Idem quod ptochotropium. Vide Annotata ad lit. z.

dd Verosimiliter Ordinis S. Claræ, quas primo loco alias inter monialium congregations Coronelli enumerat.

ee De hocce viginti Lectionibus intertexto psalterio vide Comment. præv. § iv num. 47.

ff Vide Annotata lit. k.

gg Quis ille fuerit mihi incompertum.

hh Redi ad Annotata lit. i.

ii Vide dicta num. 50.

kk Ad marginem additur: Epidemia seu morbus popularis. Ea, quæ latius huc spectant, habes § v. numm. 56 et 57.

PRÆLUDIUM MIRACULORUM VIRGINIS PHILIPPÆ.

a quodam presbytero a Viennensis ec-

(a) Gall. Christ. Antiq., t. I, p. 808.—(b) Labbe, t. XI, Conc. col.

clesiae antiquitus editum. Ex. MS.

AUCTOR.
ANONYMO.

D. Joannis Le Lièvre.

D

Illa S. Spiritus gratia irrorante, quæ simul convocatis in die Pentecostes Apostolis claritatem infudit, atque in illis mirabiliter refusit, in hoc quæ gesta sunt hemispherio, ut Christi sequitoribus liqueant, firmiterque fomite meliori virtus illa, sine qua hominem salvari fides nostra non patitur, stylo sub breviori concessa hujus laudanda, ut facta sinunt, Virginis Philippæ Vitam, partim demonstrio miracula, ut pie creditur, per eam demonstrata, non tacebo. Illa igitur sub ducatu de Borbonio b imo de Changy prope Crozetum c, quod est in comitatu Forensi d a domo nobili de Champ de Milan ortum trahens, ætatis quadraginta e vel circiter annorum nobili Annae de Nory f domine de Castro fideliter serviendo, habitus fatus mundanizationis portans, in hanc Viennensem applicuit civitatem, patre reverendissimo Joanne de Nory g ejusdem Annae fratre in hac Viennæ sede sanctissima E præsulante. Quæ Virgo voluntarie ad supernam citata dotem dictos habitus dereliquit, nondum ipsius magistra servitum rennendo, quinimo, quæ non inventa est otiosa, obsequis divinæ propaginis non defuit, eodem in statu certo temporis spatio exinde sequito eidem ipsi magistræ fuit percunctata. Quæ post solitariam (quamvis inter populares vivet) vitam ducere conaretur, divinum ecclesiæ servitum sub honorandissimo contextu sæpissime reiterando, et semel in anno generaliter a tempore ejusdem notitiæ (ut a suis confessoribus elicetur) pura et integra confessione fatebatur: viaticum recordans humiliter assumendum reiterationibus properatis visitavit.

O quantis vicibus incorruptæ Christi Matris amore saucia Anicum h, cœnobia SS. Antonii i, et Claudi k visitare non desinens, Romam quam pie ac devote hilari vultu, pede concusso in anno Jubileitatis perrexit. Numquam se devotioni l corpore ipsius cordulis alligato, illa seu cuncta peragens concordiam discordantibus, tractans infirmos hospitalium cum servitio visitando, consolando desolatos, de bonis sibi collatis pauperibus distribuendo, F cuncta misericordia opera assidue adimplebat. Et quæcumque celebrarentur in Sancta Viennensi ecclesia ab hora matutinali usque ad Completorium inclusive, ac prædicantium verba aptissime insequens, non solum ibi vel locis circumviciniis, sed etiam Lugduni ad audiendum eos diligenter cum affectu currebat. Vexavit m in jejuniis et diversarum generibus abstinentiarum, interiori vita frui conabatur. Mores suos vultu gratabili ad quæque divina aptavit. Demum de anno Dominicæ Incarnationis mcccccl in mense Octobri die xv morbo epidemie detenta ætatis quinquaginta annorum vel circa, quamvis alimentis roborata spiritualibus tota junior appareret, suos felices in Domino dies clausit, extrema ante fores cœnaculi B. Mariæ de Capellis infra claustrum B. Mauritii per dominos dicta ecclesia deportata, honorifice extitit tumulata, quæ cum devote expostularetur, quæ sequuntur, miracula edidit.

h i
k l
m

ANNOTATA

2217. — (c) T. XII, col. 1480. — (d) Gall. Christ. Antiq., t. I, p. 437.

AUCTORE
ANONYMO.

- A a Quis presbyter ille fuerit, scire haud potui;
vide quædam hic spectantia Commentarii prævii
§ i num. 7, et observa, insigniter obscurum in-
tegrum hoc esse Præludium.
b Adi Comm. præv. num. 13.
c Vide Comm. præv. § II.
d Consule § proxime citatum.
e Alii rectius id anno ætatis illius vigesimo con-
tingisse asserunt.
f Redi ad Comm. præv. num. 36 et seq.
g Vide Annotata ad Vitam lit. u.
h Adi § IV num. 50.
i Ibidem.
k Vide eundem numerum.
l Amanensis oscitantia quædam omissa sunt.
m Nec hæc sibi recte cohærent.

B

MIRACULA

PER INTERCESSIONEM VIRGINIS PHILIPPÆ

PERPETRATA

Auctore anonymo e MS. gallico.

PARS PRIMA.

Varia Viennæ ad Beatæ Philippæ
invocationem miracula eduntur.

C

*Meritis B.
Philippæ mul-
lier periculose
infirma ac
partu proxima
sanatur;
hujus filius,
quem mortu-
um enixa fue-
rat, vita re-
stituitur.*

Anno 1452 die x Februarii. F. Guilielmus Gerry Ordinis Carmelitarum Viennæ asseruit, ac coram notario et testibus affirmavit, se pridie adisse mulierem nomine Claudiā, uxorem Petri Venut, parochiæ S. Blasii a, que gravi ex infirmitate morti erat proxima, ac insuper pombiebat partus angustiis et doloribus: Deum ergo prædictus F. Guilielmus deprecatur, pluraque pro eadem muliere suffragia et preces recitat, que tandem matutino tempore enixa est filium mortuum; mortuus porro hic infans delatus fuit ad sepulchrum Virginis Philippæ, voto ac promissi factis a parentibus Deo, gloriæ Virginis Marie ac Virginis Philippæ, quod, si vita donaretur, baptizareturque puer, offerrent candelam Virginis Philippæ equalis ac puer ponderis. Extemplo ac in momento temporis infantis palpitate incipit dexter oculus, quem quater quiniesve aperit, quod advertens F. Guilielmus Carmelita baptizavit infantem, imposito eidem Joannis nomine: perstit porro in vivis, percepto baptismate, una et dimidia hora, quod et abunde confirmatum fuit ab infantis patre Petro Venut baptismati præsente. Actus signatus erat. Vital.

2 Anno prædicto xi Februarii. Idem F. Guilielmus Gerry Carmelita, uti et domicella Antonia

Vidua Joannis Blein parochiæ S. Andreas Monialium b testati sunt dictam Antoniam, qua obstetricem, recepisse presente patre Carmelita infantem mortuum, qui unius ac media horæ tempore sine ullo permanxit vitæ signo: verum simul ac Virginis Philippæ devotus fuit, ac super ejus sepulchrum reclinatus, oculum aperuit, corpus movit, aliquoties nutricis lacte refectus est: baptizatus ergo fuit, ac post horam cum dimidia exspiravit. Contigerunt hæc praesentibus testibus, fuitque oblatus in gratiarum actionem Philippæ Virginis cereus. Erat si-
gnatum. Perret et Vital.

3 Anno 1453 die viii Aprilis aliud miraculum in Sacello Sancte Dei Genitricis per merita et intercessionem B. Virginis Marie ac Virginis Philippæ contigit. Octo solummodo mensium puella Henrica dicta, filia Jacobi de Eyrieu notarii, et Alyosia ejus conjugis loci de Maleval e diœcesis Viennensis incolarum, ob gravem morbum ante bimestre contractum morti proxima erat; verum cum domi a parentibus utroque poplite flexo devoveretur Philippæ Virgini, ac pater insuper, si sanaretur filia, promitteret, se oblaturum eidem Virgini unius libræ cereum, iturumque a ponte Rodani ad indu-
sium usque nudum ad Virginis sepulchrum: votu facto, sine adminiculo aliquo se levat filia, ac spiritus miraculose corpori redditur, ac si nullum filia incommodum passa fuisset; votum Virginis Philippæ factum, coram testibus fuit impletum. Erat signatum. Vitalis.

4 XII Augusti 1453 aliud miraculum contigit Germano l'Hardys Cabilonensi d in Burgundia e: hic testatus est, sese incarceratedum fuisse in castro de Corbien f in turri quadam duabus fere leucis Vapinc g dissita, ob equum, quem ipse ac complexus unus a quindecim diebus furto abstulerant Segusteronem h in Provincia i. Hic porro cum inaudisset sabbato sequente se uti et complicem a domino de Corbien Segusteronem deducendos, ac justitiae ministris tradendos, vitæ periculum exiliumve metuens, Virginis Philippæ, eo tempore ob sanctitatem ac miracula perquam celebratæ, sese commendat, votetque, se nudum k, si vitæ periculum evadat, a dicto loco incessum, Virginis ejusdem sepulchrum visitaturum, ac unius libræ cereum uti et duarum librarum e cera factam imaginem oblaturum: quo facto, statim percipit claustra relaxari in tantum, p ut digitum posset interponere; hinc bacillo eadem reserat, evaditque per fenestram turris, ferre ante rejecto longuirio, ac altitudine duarum lancearum, fune ex detrito inibique reperto sacco confecto, sese demisit, catenasque, quibus pedes constricti erant, elevatas, ne murmur excitarent, spatio, quod balistæ globus quater explosus conficit, portavit; cumque et iis se expediisset, Viennam, voti solvendi causa, nudus accessit, cereumque in gratiarum actionem pro impetrata libertate coram testibus obtulit. Erat signatum. Perreti.

5 Aliud miraculum die xxiii Augusti 1453 con-
tigit. Joannes textor dictus Paf parochiæ de Argoir l diœcesis Lugdunensis periculose decumbens ac morti proximus ex inflammatione carbunculi, a sorore sua Joanne devotus fuit Philippæ Virginis; sperabat enim illa, eum meritis et virtutibus Virginis hujus pristinam sanitatem recuperaturum, ac oculorum usum, quem fere perdiderat, recepturum; votiv ergo infirmum, si sanaretur, Viennam nudum m ac discalceatum accessurum, et imaginem ceream duarum librarum oblaturum. Voto Deo facto, infirmus Viennam versus progredi incipit, modo ante promiso

*Infans moriu-
rus resuscita-
tur.*

D

*Puella morti
proxima san-
tati redditur,*

c

*Carcere deten-
tus libertati
restituuntur.*

d

e

f

g

h

i

*Infirmus ac
oculorum fere
usu privatus
plea sanitatis
donatur.*

l

m